

ІВАНЦІВ Євген Маркович (псевд.: Є. Задвірський, Ігор Білик, М. Яворський; 14. 05. 1910, с. Малі Підліски,

нині Жовків. р-ну Львів. обл. — 21. 07. 1972, Львів) — драматург, літературознавець. Батько [З. Болтарович](#). Навч. в Академ. гімназії у Львові (1922–30), на філос. факультеті Львів. університету (1932–34), закін. філол. факультет цього Університету (1955). У 1935–36 опублікував цикл розвідок «Про драмгуртки» у часописі «Знання». 1939–41 учителював; 1943–44 брав участь у рад. партизан. русі; після війни працював у Сталін. райраді Львова, зокрема 1949–55 — голова виконкому; 1957–71 — директор ЛНБ. Ред. низки вид. б-ки, зокрема темат. бібліогр. покажч. із проблем худож. літ-ри та джерелознавства, а також бібліогр. покажч., присвяч. О. Маковею, О. Кобилянській, В. Стефанику, В. Бобинському, П. Мирному, О. Мишузі. Дописував до г. «Вільна Україна», «Львовская правда». Автор п'єс «Чорногора в огні» (1936), «Гонведи йдуть», «Мрячні дні» (обидві — 1939; усі — Львів), статей про Я. Галана (співавтор), П. Козланюка, С. Тудора.

[З. Т. Грень](#)

Бібліографічний опис:

Іванців Євген Маркович / З. Т. Грень // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13452>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).